

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 935/2025
20.08.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., са пребивалиштем у ..., коју заступају Јован Станојчић и Владислав Милетић, адвокати из ..., против туженог ББ ПР Производња двопека кекса, трајног пецива и колача „Интеграл М74“ Пећинци, са седиштем у Пећинцима, кога заступају Данијела Андријашевић, адвокат из ... и Ивана Ковачевић Маријановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1323/24 од 30.10.2024. године, у седници одржаној 20.08.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1323/24 од 30.10.2024. године, којом је потврђен став трећи изреке (исплата изгубљене зараде од 01.11.2018. године и уплата доприноса) пресуде Основног суда у Руми П1 2/19 од 07.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 2/19 од 07.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужилца почев од 01.11.2018. године засновала радни однос на неодређено време код туженог те је наложено туженом да тужилцу врати на рад. Ставом другим изреке, одбачен је тужбени захтев у делу којим је тужилца тражила да се наложи туженом да тужилцу распореди и врати на рад на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да јој тужени исплати изгубљену зараду за уплату одговарајућих пореза и доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.11.2018. године до дана враћања на рад у року од осам дана од дана правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова поступка плати 167.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1323/24 од 30.10.2024. године, укинута је пресуда Основног суда у Руми П1 2/19 од 07.09.2022. године у делу којим је

одбијен захтев тужиље да јој тужени на зараду уплати порезе за период од 01.11.2018. године до враћања на рад и тужба у том делу одбачена, док су у преосталом делу жалбе тужиље и туженог одбијене и првостепена пресуда у преосталом усвајајућем и одбијајућем делу потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у потврђујућем делу којом је потврђен став трећи изреке првостепене пресуде за уплату зараде и доприноса, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у назначеном потврђујућем делу применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија тужиље није основана.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у случају заснивања, престанка и утврђивања трајања радног односа.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда поступка. Материјално право у том делу је правилно примењено.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Руми П1 2/19 од 07.09.2022. године применом члана 32. став 1. Закона о раду усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је засновала радни однос на неодређено време од 01.11.2018. године и наложено туженом да тужиљу врати на рад. Одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тражила да се распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми знању и способности а ово из разлога што се ту ради о аутономном праву послодавца у погледу одлучивања о том делу тужбеног захтева тужиље. Одбијен је тужбени захтев тужиље за уплату одговарајућих пореза и доприноса за период од 01.01.2008. године из разлога што је уплата пореза у надлежности пореске управе, а захтев за уплату зараде и доприноса тужиља је у току поступка повукла са чиме се тужени није сагласио, па је одлучено у том делу у меритуму – тужбени захтев је одбијен.

Апелациони суд је прихватио правну аргументацију првостепеног суда у погледу усвајајућег дела тужбеног захтева тужиље и у односу на одбијајући део захтева за уплату зараде и припадајућих доприноса док је у делу захтева тужиље за уплату пореза укинуо првостепену пресуду и тужбу у том делу одбацио, јер се ради о захтеву који не спада у судску надлежност.

По оцени Врховног суда другостепени суд је на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Тужиља је у тужби део захтева определила за исплату зараде и уплату доприноса. Међутим на рочишту од 07.09.2022. године тужиља је повукла тужбени захтев у том делу. Тужени се успротивио повлачењу у том делу тужбеног захтева.

Према члану 202. став 2. ЗПП прописано је да тужба може да се повуче након што се тужени упусти у расправљање, све до правноснажног окончања поступка, ако

тужени на то пристане. Тужени се успротивио повлачењу тужбе у том делу тужбеног захтева, па је правилно поступљено када је тужбени захтев тужиоца у том делу одбијен као неоснован. Стога се наводи из ревизије тужиље, да је у овом случају требало утврдити да је тужбуу том делу требало одбацити јер су услови за одбачај тужбе прописани чланом 294. ЗПП, а ти случајеви се не могу подвести под ову правну ситуацију.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
др Илија Зиндовић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић